15/02/2020

Ο Άγιος Άνθιμος ο Χίος (1869-1960)

/ Βίοι Αγίων

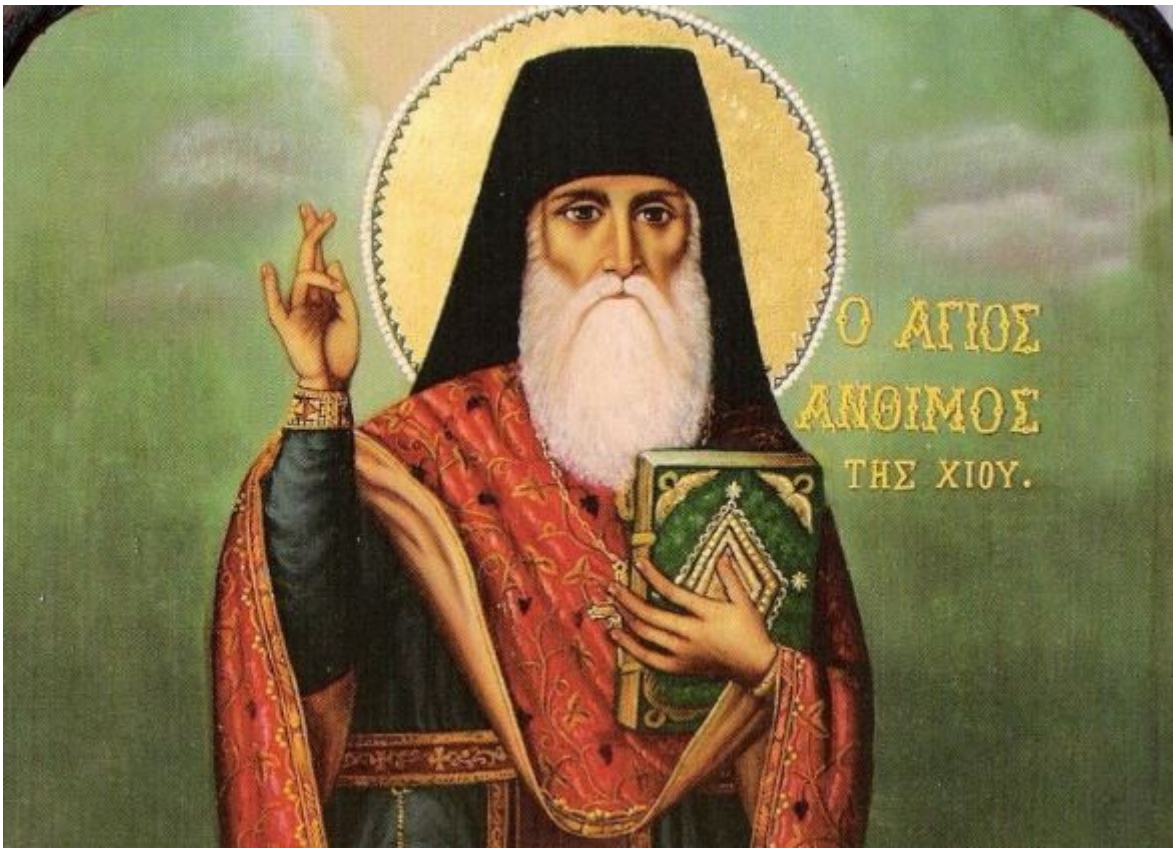

Ο Άγιος Άνθιμος (κατά κόσμον Αργύριος Βαγιάνος) γεννήθηκε στα Λειβάδια της Χίου, την 1 Ιουλίου του 1869. Ο μεγαλύτερος αδελφός του έβλεπε συχνά πάνω από το μέρος που είχαν τοποθέτησει τον Αργύριο όταν ήταν βρέφος, την Υπεραγία Θεοτόκο να τον σκεπάζει τρυφερά με μια βασιλική πορφυρα, ενώ ταυτόχρονα πετάγονταν ολόγυρα λάμψεις Θείου Φωτός!

Η εποχή που έζησε ο Άγιος ήταν εξαιρετικά δύσκολη, αφού οι σφαγές τον Τούρκων μόλις είχαν κοπάσει και οι μνήμες ήταν ακόμα νωπές. Οι συνθήκες εμπόδιζαν τα φτωχά παιδιά να σπουδάσουν. Ο Άγιος έμαθε την τέχνη του υποδηματοποιού από μικρός. Αν και φτωχός, ποτέ δεν παρασύρθηκε από εύκολες και εφήμερες λύσεις.Από πολύ μικρός προσευχόταν και νήστευε. Όταν έγινε έφηβος συνδέθηκε με τον Μοναχό Παχώμιο (τον Άγιο Παχώμιο τον Χίο). Ο Αργύριος εκάρη μικρόσχημος μοναχός σε ηλικία 20 χρόνων από τον Παχώμιο. Έτσι λοιπόν, μετονομάσθηκε σε Άνθιμο. Ο Άγιος Άνθιμος υπέφερε από σοβαρές στομαχικές διαταραχές και έτσι, πήρε ευλογία να γυρίσει στο πατρικό του σπίτι μέχρι να

ανάρρωσει. Έκτισε ένα κελλάκι στα πατρικά κτήματα. Τα έσοδα από την χειρονακτική του εργασία τα διέθετε έτσι ώστε να συντηρούνται όχι μόνο οι γέροντες γονείς του αλλά και οι συνάνθρωποί του που αντιμετώπιζαν διάφορα προβλήματα. Ο διάβολος όμως, φθόνησε το έργο του Αγίου και έτσι, τον δοκίμαζε σκληρά.

Όταν ο Άγιος Άνθιμος έγινε 40 χρόνων εκάρει μεγαλόσχημος μοναχός. Είχε κληρονομήσει την θαυματουργό εικόνα τις Παναγίας Βοηθείας από την οικογένειά του. Τα συχνά θαύματα τις εικόνας αυτής βοηθούσαν τα πλήθη των πιστών που συνέρρεαν στο ασκητήριό του. Σύσσωμος ο λαός της Χίου ζητούσε να γίνει ιερέας, αλλα ο Μητροπολίτης Ιερώνυμος Γοργίας δεν ενέκρινε την χειροτονία του, επειδή ο Άνθιμος δεν γνώριζε πολλά γράμματα. Από Θεία Οικονομία, ο Άγιος Άνθιμος πήγε στη Σμύρνη το 1910 για να μάθει τα πρώτα γράμματα, με την βοήθεια της πρώτης του ξαδέλφης Λουκίας Διωματάρη. Έτσι, ο Άνθιμος τελικά χειροτονείται ιερέας εκεί. Όταν τον προσαγόρευσαν “Άξιο” ένας δυνατός σεισμός τράνταξε την εκκλησία και την ευρύτερη περιοχή. Ο ουρανός ξαφνικά μαύρισε. Ξέσπασαν βροντές, αστραπές και κατακλυσμός… Με την ταλάντωση τον κανδηλιών από τον σεισμό έπεσε μια κανδήλα μπροστά του και άμεσως επικράτησε σιωπηλή γαλήνη. Ο Θεός επιδοκίμασε αυτήν την χειροτονία και όπλισε τον Άγιο με θαυματουργική δύναμη!

Τα θαύματα του Αγίου ήταν και είναι αναρίθμητα. Σε αυτά περιλαμβάνονται: ίαση ανιάτων ασθενειών, δαιμονισμένων, λεπρών καθώς και αποτροπή εκτρώσεων. Σαν αποτέλεσμα όμως, ξύπνησε στις καρδιές τον συλλειτουργών του ο φθόνος. Ο Άγιος, θέλοντας να ελευθερώσει τους συλλειτουργούς του, αποφάσισε να αναχωρήσει για το Άγιο Ορος το 1911. Οι Αγιορείτες κατάλαβαν άμεσως την αρετή του Αγίου και εκδήλωναν τον σεβασμό και την αγάπη τους με πολλούς τρόπους καθώς και με πολλά δώρα. Σε αυτά συμπεριλαμβανόταν το Άγιο Ποτήριο που ο Άγιος Άνθιμος χρησιμοποιούσε πάντοτε.

Ήδη από τον έβδομο αιώνα, οι λεπροί εξορίζονταν, έχαναν τα δικαιώματά τους, την περιουσία τους και γίνονταν ίσοι με τους νεκρούς. Η λέπρα θεωρούταν σημείο αμαρτίας. Από τους κανόνες τις τρίτης συνόδου του Λατερανού προβλεπόταν ο περιορισμός τον λεπρών σε παρεκκλήσια ή νεκροταφεία. Η διαδικασία εισαγωγής τους στο λεπροκομείο απαιτούσε μια ακολουθία αντίστοιχη με την νεκρώσιμη.

Επιστρέφοντας στην Χίο, ο Άγιος Άνθιμος αποφασίζει να ζήσει στο λεπροκομείο. Με την ιερή του διακονία μετέτρεψε το άθλιο “Λωβοκομείο” σε επίγειο παράδεισο. Οι ασθενείς τον αγάπησαν με όλη τους την καρδιά. Όλα τα φρόντιζε ο ίδιος. Όλοι άνηκαν στην οικογένειά του. Ήταν μάλιστα πάρα πολλοί ασθενείς που ενδύθηκαν το μοναχικό σχήμα. Η Υπεραγία Θεοτόκος έτρεχε αρωγός στην δύσκολη πάλη του

Αγίου με τον ανθρώπινο πόνο. Αποκαλύφθηκε στον ναό του ιδρύματος η εικόνα της Παναγίας Υπακοής. Η Θεοτόκος εμφανίσθηκε σε όραμα κα του είπε:

– Λάβε την Εικόνα μου και επιμελήσου την και να ειδής τί θα γίνει μιαν ημερα.

Οι ασθενείς θεραπεύονταν καθώς ο Άγιος τους σταύρωνε με το Άγιο έλαιο από την κανδήλα Της.

Ύστερα από μια σειρά αγώνων (εξαιτίας τις αντίθετης στάσης του Μητροπολίτη προς τον μοναχικό βίο), ο Άγιος κατάφερε να κτίσει την γυναικεία Μονή της Παναγίας Βοηθείας στην Χίο, όπου φιλοξενήθηκαν μοναχές που είχαν φτάσει στην Χίο από τον διωγμό του 1914. Ο ίδιος εκτελούσε χρέη αρχιτέκτονα, διευθυντή, γραμματέα και ταμία. Με δύσκολο καιρό εργαζόταν μαζί με τους μαστόρους. Διέθεσε όσα χρήματα είχε συγκέντρωσει από τις οικονομίες του και από την βοήθεια του λαού της Χίου. Οι εμφανίσεις και η ισχυρή προστασία της Θεοτόκου τον συντρόφευαν και τον ενίσχυαν στον αγώνα του να κτίσει τον ‘Ιερό Παρθενώνα’, αποτρέποντας τις προσπάθειες ορισμένων να κατεδαφίσουν την Μονη. Μάλιστα, οι φύλακες είχαν δει την Παναγία σαν μια ωραιότατη Κυρία, υψηλού αναστήματος, ντυμένη μεγαλοπρεπώς, να εύλογεί ένα-ένα τα κελλιά πριν αυτά κατοικηθούν!

Ο Άγιος Άνθιμος υπήρχε και φλογερός πατριώτης. Με την συνείδηση ότι είναι πατέρας του χριστιανικού λαου της Χίου συμμετείχε και στον αμυντικό αγώνα της Ελλάδας του 1940-1. Με τρόπο γενναίο και θαυμαστό, διαφύλαξε την Μονή από τους Γερμανούς που ήθελαν να την καταστήσουν ορμητήριό τους.

Ο Άγιος είχε σκοπό της ζωής του να δίνει – χωρίς να ζητά ή να παίρνει τίποτε. Η ιατρική του ήταν καθαρή, εμπειρική και τίμια. Χρησιμοποιούσε βότανα για να κρύβει τα κατά Θεία Χάριν θαυματουργικά αποτελέσματα τον επεμβάσεών του. Η πόρτα του Μοναστηριού ήταν ανοιχτή σε όλους, Χριστιανούς, Τούρκους και Εβραίους.

Η ασθένειά του χειροτέρευε μέρα με την μέρα, ώσπου κοιμήθηκε οσιακά στις 15 Φεβρουαρίου του 1960 σε ηλικία 91 χρόνων.

Μια ήταν η θερμή παράκληση σε όλους: να αγαπούν και να προστατεύουν το Μοναστήρι του.

Τον Αύγουστο του 1993 εγκαινιάσθηκε ο πρώτος ιερός Ναός του Αγίου Ανθίμου στα Λειβάδια Βροντάδου.

[τα παραπάνω προέρχονται από το βιβλίο “Ο Άγιος Άνθιμος της Χίου”, Βίοι

Ορθοδόξων Αγίων: No. 62, Ένθεος Βίος, 2007]

Αξίζει να επισκεφτεί κανείς την Ιερά Μονή Παναγίας Βοήθειας στην Χίο. Βρίσκεται σε μικρή απόσταση από το κέντρο της πόλης. Τα ιερά λείψανα του Αγίου Ανθίμου βρίσκονται δεξιά της Ωραίας Πύλης. Στον Ναό φυλάσσεται και η ιερή εικόνα τις Παναγίας Βοήθειας που φέρει πολλά τάματα. Το Μοναστήρι εκδίδει μια σειρά βιβλίων που αφορούν την ζωή, το έργο και τους Λόγους του Αγίου.